

Rādhā paklausė saldžiu balsu: „Kaip tu žaidi su savo draugais šioje vietoje?“ Kṛṣṇa atsakė: „Aš apsirengiu imtynininko drabužiais ir galynėjuosi su savo draugais. Niekas taip neišmano imtynių, kaip aš, todėl aš lengvai nugaliu.“ Lalitā nusišypsojo ir paprašė Kṛṣṇos parodyti, kaip jis grumiasi imtynininko drabužiais. Jie visi persirengė imtynininkų drabužiais, bet Kṛṣṇa savo aprangą labai didžiavosi. Rādhā labai švelniai nusišypsojo, pamačiusi Kṛṣṇos imtynininko aprangą ir jie abu įžengė į imtynių areną. Nebuvo net klausimo, kas laimės o kas pralaimės šiose varžybose. Kandarpa, meilės dievas, stebėdamas šį žaidimą buvo labai patenkintas.

Šis žaidimas aprašytas Vraja-vilāsa-stavoje: „Aš dainuoju apie Bhāṣīros miško šlovę, kuriame žavingoji Śrī Rādhā norėdama susigrumti su Kṛṣṇa kartu su savo draugėmis apsirengė imtynininkų apranga. Madanos (Kupidono) malonumui ši linksmai rungsi su Bakāriu, Bakāsuros priešu, kuris taip pat buvo apsirengęs kaip imtynininkas.“

=====

Kartą Rādhā su savo draugėmis nešinos pieno puodynėmis atėjo čia, kad persikeltų per Yamuną. Jų grožis sužavėjo Kṛṣṇą, kuris jų laukė sulūžusioje valtyje, norėdamas padėti joms persikelti per upę. Kai Rādhā pamatė Kṛṣṇą, kuris apsimetė bemiegaš, ji šaukė jam vėl ir vėl, kad šis perkeltų jas į kitą upės pusę. Po kurio laiko Kṛṣṇa paėmė jas į valtį, ir jausdamas širdyje didelę ekstazę nuplaukė nedidelį atstumą. Tuomet prasidėjo linksmybės, kurių net neįmanoma aprašyti, bet jas poetai labai gražiai aprašo savo raštuose. Toliau pateikiamas aprašymas iš Padyāvalī: „Rādhā sunerimusi tarė Kṛṣṇai: 'Ši valtis yra sulūžusi, o upė čia labai gili. Mes esame jaunos merginos, o ši situacija mums visiškai nepalanki. Vienintelė mūsų išsigelbėjimo viltis esi tu, mūsų valtininkas. O Yadu-nandana, tavo pasiūlymu aš jau išmečiau iš valties visus savo puodus su pienu, savo vėrinius ir net savo šaliką, o kito kranto vis dar nematyti. Vanduo skverbiasi į valtį. Bet kurią akimirką, kai tik mus įtrauks audros sūkurys, mes paskėsime. Vaje, kokia nenumatyta nelaimė! O tu, Kṛṣṇa, nepaisant viso šito, iš džiaugsmo ploji delnais. Mano rankos nesustodamos iš valties semia vandenį, o tu negali nustoti šaipytis. O Kṛṣṇa, jei šį kartą aš išsigelbėsiu, aš daugiau niekada nekelsiu kojos į tavo valtį.' ”

Narahari Cakravarti, "Bhakti ratnakara", 5 skyrius

